

عنوان مقاله:

تحلیل اهداف و اهمیت دوره آموزش ابتدایی در کشور

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اقسم فروتن کیا - کارشناسی ارشد تربیت بدنی گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی شاغل فرهنگی

محمد چراغی - کارشناسی مشاوره و گرایش امور پرورشی شاغل فرهنگی

بهمن نیزه - کارشناسی امورتربیتی وپرورشی دانشگاه فرهنگیان شاغل فرهنگی

سمیه شیخ باریکا - کارشناسی ارشد علوم تربیتی گرایش برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد دزفول

احسان کاویانی نسب - کارشناسی علوم تربیتی گرایش دبستان و پیش دبستانی دانشگاه پیام نور شاغل فرهنگی

خلاصه مقاله:

در جوامع بدوی، مجموعه میراث فرهنگی بسیار اندک بوده و سطح دانش و مهارت ها آن چنان وسیع نبود، در نتیجه نیازی به نظام آموزشی منسجم با سبک برنامه خاص احساس نمی شد. آموزش، بیشتر از طریق خانواده ها انجام می شد و جنبه غیر رسمی داشت. با گذشت زمان در کشورهای مختلف، نظام های آموزشی رسمی با ساختار بسیار منظم و برنامه ریزی شده، شکل گرفت. در ایران با وجود تاریخ و تمدن کهن، سیستم آموزشی در طول تاریخ دچار تحول گردیده و تحولات بسیار وسیعی در مقاطع مختلف رخ داده است؛ البته دوره ابتدایی با این اسم، در نظام آموزشی ایران وجود نداشت. قبل از تشکیل نظام آموزشی نوین، در ایران بیشتر مکتب خانه و مدارس دینی وجود داشت، افراد روحانی، مکتب خانه را اداره می کردند و دروس قرآن و ادبیات فارسی به کودکان آموخته می شد. بعد از انقلاب مشروطه در سال ۱۲۹۰ هجری شمسی، قانون معارف برای اولین بار تصویب شد، در نتیجه آموزش ابتدایی را به عنوان اولین مرحله ساختار نظام آموزشی نوین ایران معرفی نمود و لزوم بسط و گسترش آموزش ابتدایی نوین در تاریخ ایران، برای اولین بار مطرح شد. در سال ۱۳۲۲ طبق قانون تعلیمات اجباری، آموزش ابتدایی به عنوان یک دوره آموزش عمومی و تعلیمات اجباری، مطرح و همگانی شد.

کلمات کلیدی:

اهمیت آموزش ابتدایی، اهداف دوره ابتدایی، تاریخچه دوره ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2006263>

